

man gjorde opmærksom paa denne Vanskelighed. Jeg har ikke sagt, at det fra vor Side blev indrømmet, at det var vanskeligt at komme til en Overenskomst om Indkomstkatten; derimod har jeg gjort opmærksom paa og benyttet det som Argument, at dette var Tilfældet fra den anden Side. Iøvrigt finder jeg mig besjælet til at udtale min Tak lige overfor den høitærede Conseilspræsident, fordi han har reduceret de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) til deres individuelle Betydning. Naar det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds bemærkede, at jeg ikke var berettiget til at tillægge disse Udtalelser en saadan Betydning, saa vil jeg indrømme, at jeg efter det Tilbægetog, som det ærede Medlem i Dag har gjort, heller ikke mere tillægger dem en saadan Betydning, navnlig da dette ikke er muligt; men det forekom mig, at man efter den — ja jeg veed ikke, hvilket Udtryk jeg skal bruge — kraftige og mandige Afvør, hvormed det ærede Medlem igaar udtalte sig, maatte være stærkt fristet til i det Mindste at ytre nogen Forundring over, hvorledes det var muligt for det ærede Medlem med en saadan Bestemthed at udtale, hvad han dengang sagde, — som desværre endnu ikke foreligger trykt, — medmindre han stod i et saadant Forhold til Regjeringen, som det nu glæder mig at høre, at han ikke staar i. — Ligeoverfor det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) maa jeg ogsaa tillade mig en Bemærkning. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at jeg vistnok enten maatte have glemt, hvad der stod i Betænkningen isjer, eller mulig ogsaa, hvad der staar i Betænkningen i Aar, siden det var muligt for mig at udtale noget Saadant, som at det var nødvendigt under alle Omstændigheder at søge at bevare fast Fod i Sylland. Dette tror jeg ikke, at det ærede Medlem vilde have sagt, dersom han for det Første havde hørt, hvad jeg havde sagt, og dernæst havde læst Flertallets Betænkning for isjer og Flertallets Betænkning for i Aar. Jeg har nemlig aldeles ikke talt om det, som Flertallets Betænkning fra isjer taler om, idet jeg aldeles ikke har paaستااet, at man skulde forsvare Sylland ved Feltforvar eller i det Hele føre noget egentligt Forvar for Sylland; men det er dette, som Betænkningen fra isjer retter nogle Indvendinger imod. Derimod har jeg bestemt høvdet, at det var nødvendigt, for at sikkre sig Bevarelsen af Sylland, at søge for, at man vedblivende havde fast Fod i Sylland, og derfor har jeg tilladt mig at fremhæve min Tilslutning til og den Betydning, jeg tillægger Betænkningens Udtalelse om Nødvendigheden af at have et besæst Punkt i Sylland. Dette besæstede Punkt i Sylland er foreslaaet baade i Aar og isjer, og man har særlig i Betænkningen for i Aar fremdraget Nødvendigheden af ikke at gaa ind paa Syllands selvstændige Blottelse, idet det endog er høvdet saa bestemt i vor Betænkning for i Aar, at det ligefrem hedder

deri, at man i intet Tilfælde kan gaa ind paa noget Saadant, og hvis det ærede Medlem vil løse Betænkningen fra isjer, saa vil han i samme finde en meget alvorlig Fremhævelse af Nødvendigheden af at have et fast Fort i Sylland. Mine Ord ere altsaa ganske i Overensstemmelse med de to Betænkninger og vort Forslag, og jeg beklager kun, at det ærede Medlem ikke har hørt, hvad jeg har sagt, eller muligen ikke har værdiget denne Del af Betænkningen, der er afgiven af Flertallet, et alvorligt Studium, thi ellers vilde han ganske vist ikke have sagt det, han har sagt.

Frederiksen: Der var i den ærede Finantsministers Foredrag en enkelt smantfiel Udtalelse, som jeg ikke godt kan lade gaa uimodsaagt hen, saa meget mindre som jeg tror, at det er endog tredie Gang i denne korte Samling, at den ærede Conseilspræsident har fundet Leilighed til at fastslaa dette. Den ærede Minister har gjentagne Gange søgt og fundet Leilighed til at udtale, at han aldeles ikke havde Noget imod at lette den Byrde, som Lødbloven lægger paa de mindre Velhavende, idet han nemlig var villig til at foretage en Omlægning af Lødbasgifterne, saaledes at man tog Afgiften bort fra de Gjenstande, som forbruges af de mindre Velhavende, og lagde den over paa de Gjenstande, der bruges af de mere Velhavende, navnlig Luxusartikler. Jeg har engang troet, at jeg har misforstaet den ærede Finantsminister, at det, han der sigtede til, var saadanne Artikler som Brændevin og Lobak. Jeg tror, at der kunde være Spørgsmaal om meget betydelig Forhøielse paa saadanne Artikler, navnlig, naar man paa anden Maade kunde lette dem, der vilde komme til at bære Brændevinsafgiften; men jeg kunde i Dag ikke tage feil af den ærede Ministers Mening, da han antydede, at man kunde lægge Afgiften over paa andre Samfundstaster. Det maa være det Samme som det, man ofte hører af Medlemmer, der nylig ere valgte og ikke have deltaget i Forhandlingen af Lødbasgismaal, at det skulde være muligt ved at bestatte egentlige Luxusgjenstande høiere at tilveiebringe en større Indtægt; men jeg maa tilstaa, at jeg ikke havde ventet, at den nuværende udmærkede Finantsminister efter den Energi, han i Dørigt har vist for de Sager, der høre under hans Ressort, havde saa liden Interesse for Lødbasreformen, at vi her skulde høre en saadan Sætning fra Ministerbordet. Hvad er det for Luxusgjenstande, der skulde kunne give en større Indtægt? Er det for Exempel Østers? Jeg tror, at Lølden deraf udgjør 200 Rd. om Aaret. Eller er det Silke? Denne Artikel kan ikke indbringe synderlig mere, end den nu gjør, maaske en 10,000 Rd. mere i Løld. Da der i Løldubvalget var Spørgsmaal om at sætte Lølden op fra 2 til 3 Rd. blev der af de kyndigste Folk, navnlig af dem, der talte paa Regjeringens Vegne, forklaret, hvorledes Erfaringen alle